

A background image showing various military vehicles, including tanks and armored cars, displayed in a museum setting. The vehicles are arranged on a light-colored floor, and some have markings like "USA 97200G" and "30".

16.02.2024

Mangel på ammunition i Ukraine får advarselslamperne til at blinke

2024 tyder på at blive et svært år for Ukraine ved frontlinjen. De ukrainske styrker er fra starten af 2024 under pres mange steder langs den næsten 1000 kilometer lange frontlinje.

Skrevet af

Jacob Kaarsbo

📞 +4525123486

✉️ jacob@thinkeuropa.dk

Hovedkonklusioner

- Skæbnesvanger granatmangel
- Nordkorea trumfer Vesten
- EU styrker forsvarsindustrien

De ukrainske styrker er fra starten af 2024 under pres mange steder langs den næsten 1000 kilometer lange frontlinje.

Ukraines offensiv ebbede ud i oktober med meget beskedent afkast, og deres styrker er nu i defensiven. Vinteren og sandsynligvis en stor del af 2024 bliver efter alt at dømme for Ukraine et spørgsmål om at minimere tabene.

Ruslands fremrykninger hidtil skal måles i meter og ikke i kilometer. De mister fortsat mange hundrede soldater og meget materiel hver dag. Alligevel fortsætter angrebsbølgerne tilsyneladende uanfægtet.

Skæbnesvanger granatmangel

En af de centrale årsager til, at Ukraine er trængt i defensiven, er ammunitions- og navnlig mangel på artillerigranater.

I løbet af den ukrainske offensiv havde Ukraine for første gang i løbet af krigen overhånden på artilleri. I august og september afskød ukrainerne omtrent 8000 granater per dag, mens Rusland var nede på omtrent 6000.

Siden dengang er de amerikanske våbenleverancer til Ukraine gået i stå i et politisk spil i Kongressen i Washington D.C., og Europa er langt fra at kunne erstatte fraværet af amerikansk militær støtte.

I januar er Ukraine nede på at kunne afskyde under 2000 granater per dag. Langs mange frontafsnit er der omfattende rationering på granatleverancerne.

For Rusland er det gået lige omvendt. Rusland har omstillet hjemlig produktion til krigstid, så den er øget betragteligt. Samtidig har russerne fået yderligere forsyninger fra Nordkorea og delvis Iran. Det fører til, at Rusland i januar har afskudt omtrent 10.000 granater per dag.

Dermed er balancen nu højere end 5:1 i russisk favør. Ikke siden sommeren 2022, hvor Rusland erobrede de to store byer i Luhansk-provinsen, Sjevjerodonetsk og Lysytjansk, har Rusland haft tilsvarende overlegenhed.

Da hverken Rusland eller Ukraine har overlegenhed i luften, er krigen en nedslidningskrig, hvor artilleri er en vigtig faktor for at kunne erobre et overtag.

Skønt Rusland er langt bagefter på kvalitet af de fleste typer materiel, også artilleripjecer og granater, kommer mængde til sin ret i nedslidningskrig. Kvaliteten af vestligt materiel er langt fra at kunne opveje en mængdefordel på over 5:1.

└ Nordkorea trumfer Vesten

Derfor blinker de røde advarselsslamper ikke blot i Kyiv, men også i mange vestlige hovedstæder. I sidste uge var Ukraines udenrigsminister, Dmytro Kuleba, ude med en sylespids stikpille i et interview med [tyske Die Welt](#):

- Uanset hvor latterligt det lyder, ser det ud til, at Nordkorea aktuelt er en mere effektiv partner til at støtte Rusland, end de venner, der forsøger at støtte Ukraine, lød det.

Kulebas bemærkning er sat på spidsen, men i den aktuelle situation er der noget om snakken.

Som sagt er USA's støttepakke til en værdi af 60 milliarder dollars fastlåst i Kongressen på ubestemt tid. Reelt er det usikkert, om USA kommer tilbage på banen som donor. I de sidste måneder af 2023 dalede støtten gradvis. Indtil videre har USA leveret to millioner granater.

Derfor peger pilen nu på EU-landene. I løbet af 2023 kunne EU-landene blot sende 300.000 artillerigranater til Ukraine. Trods udbredt skepsis fastholder EU's industrikommissær, Thierry Breton, målet om at sende en million artillerigranater til Ukraine inden udgangen af marts. Senest har Breton meldt ud, at EU kan producere 1,3 millioner granater til Ukraine inden udgangen af 2024.

Grunden til Kulebas stikpille var, at Nordkorea leverede et sted mellem 1 og 1,5 millioner granater til Rusland alene i andet halvår af 2023. Derudover får Rusland i det samlede regnskab granater fra Iran og har omstillet egen produktion til krigstid.

Rusland var i 2023 i stand til at producere over to millioner granater. Aktuelle estimater tyder på, at Rusland selv vil kunne producere mindst tre millioner granater ved udgangen af 2024.

I en nylig rapport fra Estlands forsvarsministerium anslås det, at Rusland vil have adgang til i alt 4,5 millioner granater i 2024.

EU styrker forsvarsindustrien

Selv om en forøgelse af EU's produktion fra 300.000 til godt 1,3 millioner granater fra 2023 til 2024 er en stor forbedring, er der langt op til at kunne nå paritet med Rusland. Ukraine og de vestlige allierede kan håbe på, at den politiske knude i USA bliver løst. Det vil hjælpe.

Derudover øger Ukraines egen forsvarsindustri hele tiden sin produktion, ligesom det sandsynligvis fortsat vil være muligt at købe på verdensmarkedet i eksempelvis Sydkorea og Storbritannien.

Der er dog fortsat langt op til Ruslands 4,5 millioner granater, og vi vil sandsynligvis i løbet af året se initiativer fra EU's side for at forsøge at få produktionen højere end de 1,3 millioner granater.

Det er imidlertid ikke sandsynligt, at øget produktionskapacitet kan få en væsentlig effekt ved frontlinjen før tidligst i 2025. Det tager tid at forøge kapaciteten i industrien, og der er kamp om forsyningskæderne på verdensmarkedet.

I slutningen af februar offentliggør Europa-Kommissionen desuden en ny forsvarsindustriel strategi og et program med finansieringsforslag. Det er blandt andet de initiativer, som vil hjælpe på længere sigt og sørge for, at medlemslandene både kan fylde op på egne lagre og støtte Ukraine. Det gælder både granater og alle andre kapaciteter.

Et svært år

Der er naturligvis mange andre parametre på slagmarken end artillerigranater. For eksempel kan dronekapacitet og langtrækkende missiler afhjælpe underlegenhed.

Indtil videre har Ukraine dog blot fået et mindre antal langtrækkende missiler fra Storbritannien, Frankrig og USA, mens Tyskland er tilbageholdende med at levere deres variant.

Bliver der leveret større antal fra USA og Tyskland, kan de russiske forsyninger af granater til frontlinjen rammes. Dermed vil kalkulen igen blive ændret.

Men som tallene for forsyning og produktion ser ud nu, tyder 2024 på at blive et svært år ved frontlinjen for Ukraine. I bedste fald kan de ukrainske styrker modstå det russiske pres og forberede sig til igen at forsøge at generobre besatte områder i 2025.